

צום ט' באב
Fast of 9 Av

Daf 68: THE 'SHAMIR' WORM

When King Solomon built the *Beit HaMikdash*, huge construction stones were brought which were suitable for placement in the building. But they had to be chiseled and straightened. King Solomon did not know what to do, **because the Torah prohibits using stones chiseled with iron tools to construct the *Beit HaMikdash*. The sages of Israel advised him to use the "shamir" worm.** And so according to Midrash, through his wisdom and ability to speak to all creatures in different languages, King Solomon was able to identify where the "shamir" worm was found and use it to facilitate the building of the Temple.

דף ס"ח: תולעת השמיר

כאשר שלמה המלך בנה את בית המקדש, הביאו אבנים ענקיות, וכדי שיהיו ראויות להעמיד אותן בבנין היו צריכים לסתת אותן ולישר אותן. שלמה המלך לא ידע מה לעשות, מפני שהתורה אוסרת להשתמש באבנים שסתתו באמצעות ברזל לבנית בית המקדש. יעצו לו חכמי ישראל שישתמש בתולעת השמיר. וכך על פי המדרש הצליח שלמה המלך באמצעות חכמתו והיכלת שלו לדבר עם כל היצורים בשפות שונות - לגלות היכן נמצאת תולעת השמיר ולהביא אותה כדי שתסייע בעבודות המקדש.

Daf 69: WHITE WINE AND RED WINE

When a person drinks wine, they recite the blessing "*Borei pri hagefen*" (Creator of the fruit of the vine). If, after that, another fine wine is brought to drink, that person recites: "Blessed ... the One who is good and does good." The *mitzvah* of drinking four cups on the night of the seder is ideally fulfilled by using red wine because it is generally superior — and also because its red color is an allusion to the blood of the Israelites who worked under extremely oppressive conditions in Egypt.

דף ס"ט: יין לבן ויין אדום

כאשר אדם שותה יין, הוא מברך עליו "בורא פרי הגפן". אם אחר כך הביאו לו יין אחר משבח, עליו לברך "ברוך... הטוב והמטיב". גם את מצות שתית ארבע כוסות בליל הסדר עדיף לקיים ביין אדם כי בדרך כלל הוא משבח יותר, וגם מפני שצבעו האדום רומז לדם של היהודים והילדים שעבדו בפרך במצרים.

Daf 70: WORRY AND HEALTH

דף ע"ז: הדאגה והבריאות

The first *dapim* of the seventh chapter of this *Masechet*, the chapter titled "One who is afflicted," deals with various remedies and healings discovered by the sages.

On this *daf*, we learn that three things weaken a person's strength: **a. Worry and fear of the future**, when a person fears what will happen to their livelihood, and what in general will happen in the future. **b. Struggles and inconveniences while traveling on a journey.** **c. Concern regarding previous crimes one has committed.**

These three things weaken a person's strength.

הדפים הראשונים של הפרק השביעי של המסכת, פרק "מי שאחזו", עוסקים בכל מיני גלות ורפואות שחז"ל גלו.

בדף זה לומדים כי שלשה דברים מחלישים את כחו של האדם: א. הדאגה והפחד מפני העתיד, כשאדם חושש מה יהיה עם פרנסתו ומה בכלל יתרחש בעתיד. ב. הטרחה של הדרך. ג. אדם החושש מן העברות שבידו.

שלשת הדברים הללו מחלישים את כחו של האדם.

Daf 71: A HUSBAND APPOINTS A SCRIBE TO WRITE A DIVORCE DOCUMENT

דף ע"א: הבעל ממנה את הסופר לכתב גט

A man who wanted to write to his wife a divorce met two people and said to them: "Arrange a *get* (divorce document) for me." The pair went to the *sofer* (scribe) and told him: "Ploni (so-and-so) told us to arrange a *get* for him. Therefore, please write a *get* for his wife. The *sofer* wrote a *get*. The two witnesses signed it and gave the *get* to the man's wife. A Torah scholar, who was well-versed in the laws of *Gittin*, heard about the incident and said to them: "How could you arrange a *get* without people who have learned all the *halachot* and are knowledgeable in the law? Since you are not familiar with the laws (of divorce), you may have caused a very big problem. **The husband himself needs to appoint the *sofer* who writes the *get* [in order for the *get* to be fit]. According to what you said, the husband did not speak to the *sofer* at all, and therefore the *get* is *pasul* (invalid)."**

אדם שרצה לכתב לאשתו גט, פגש שני אנשים ואמר להם: תסדרו עבורי גט. הלכו השניים לסופר ואמרו לו: פלוני אמר לנו לסדר לו גט. תכתב, אפוא, גט כריתות לאשתו. הסופר כתב גט, שני עדים חתמו עליו, ונתנו את הגט לאשה. תלמיד חכם אשר בקיא בדיני גטין שמע על המקרה ואמר להם: "פיצד אתם עורכים גט בלי אנשים תלמידי חכמים שלמדו את כל ההלכות ובקיאים בדינים השונים? מכין שאתם לא בקיאים בהלכות אתם עלולים לגרם לתקלה גדולה מאד. הבעל בעצמו צריך למנות את הסופר שכותב את הגט. לפי מה שאתם מספרים הבעל בכלל לא דבר עם הסופר ולכן הגט פסול!"

Daf 72: CONDITIONS IN A DIVORCE DOCUMENT

דף ע"ב: תנאים בגטין

A husband was very ill and said to his wife: "If, God forbid, I am not cured of my illness and I die, you cannot marry another person until you receive *chalitzah* (release from the duty to perform levirate marriage) from my brother because we have no children, and a woman whose husband dies without children needs to either marry her husband's brother or receive *chalitzah* from him. I suggest that **I give you a get (divorce document) and I will add in a condition: 'You will be divorced as of this moment, in the event that I die from this disease.'** If you are divorced, you will not need *chalitzah* from my brother, because you will not be my wife." A few days later, an earthquake occurred in the area. Many were killed, including the husband. What is the ruling regarding the woman? She is not considered divorced, because the husband indeed did not die from the disease but rather from the earthquake. The condition of the divorce was not fulfilled.

אדם שהיה חולה מאד ואמר לאשתו: "אם חס וחס לא אבריא ממחלתי ואמות, את לא תוכלי להתחתן עם אדם אחר עד שתקבלי חליצה מאח שלי, כי אין לנו ילדים, ואשה שבעלה מת בלי ילדים צריכה להתיבם לאח של בעלה או לקבל ממנו חליצה. אני מציע, שאתן לך גט כריתות ואעשה תנאי: את מגרשת כבר מעכשיו אם אמות מהמחלה. אם תהיי מגרשת, לא תצטרכי חליצה מאחי, כי לא תהיי אשתי". אחרי ימים אחדים, התרחשה באזור רעידת אדמה. רבים נספו, ובהם הבעל. מה דינה של האשה? היא אינה מגרשת, כי בפעל הבעל לא מת מן המחלה אלא מרעידת האדמה, והתנאי לא התקיים.

Daf 73: A SELLERS' RESPONSIBILITY FOR TRANSPORT OF GOODS

דף ע"ג: אחריות המוכרים על הובלת הסחורה

There was an incident involving two amoraim who bought sesame seeds on the banks of the river. The sellers hired sailors to take the sesame to the buyers' homes on their ship. And what would happen if on their way the ship sinks, or perhaps the sacks of sesame fall into the river, or thieves steal them? **Are the sesame sellers responsible for the bags? The answer is yes. Because there was such an agreement between the buyers and the sellers, the sellers were responsible for any damage or unavoidable accident that happens involving the sacks of sesame.**

מעשה בשני אמוראים שקנו שומשומים ליד הנהר, והמוכרים שכרו ספינים שיזבילו על ספינתם את השומשומים לביתם של הקונים. ומה יקרה אם בדרך הספינה תטבע, או אולי שקי השומשוים יפלו לנהר, או גנבים יגנבו אותם? האם מוכרי השומשוים אחראים על השקים? התשובה היא חיובית, מפני שכך היה ההסכם בין הקונים לבין המוכרים, שהמוכרים מתחייבים על כל נזק או אנוש שיקרה עם השקים.

And what ultimately happened in this case? The river crossing was closed to traffic because the authorities decided to build a dam there. Now it was necessary to transport the goods on donkeys, and this was already a very expensive undertaking, much more so than transporting cargo by ship because the journey is extremely long. The buyers turned to the sellers and said: "Pay us the extra that we need to transport the goods on donkeys since you did commit to paying."

ומה ארע בסופו של דבר? המעבר בנהר נסגר לתנועה, כי השלטונות החליטו להקים בו סכר. עכשיו היו צריכים להוביל את הסחורה על גבי חמורים, וזה כבר באמת עסק יקר הרבה יותר מהובלה על גבי ספינה, כי הדרך ארכה בהרבה. פנו הקונים אל המוכרים ואמרו: תשלמו לנו את התוספת שאנחנו צריכים להוסיף כדי להוביל את הסחורה על גבי חמורים, שהרי אתם התחייבתם לשלם.

When this case came before Rava, he ruled that the sellers were exempt from paying more. Although they committed to pay damages that might occur on the way, their obligation did not include rare cases, such as the authorities' sudden closing of the river.

כשהגיע המקרה לפני רבא, הוא פסק שהמוכרים פטורים מכה. אומנם הם התחייבו לשלם נזקים שיכולים להתרחש בדרך, אבל ההתחייבות שלהם אינה כוללת מקרים נדירים כמו סגירת הנהר לפתע על ידי השלטונות.

Daf 74: OWNERSHIP OVER THE HOUSE IN THE FIRST YEAR

דף ע"ד: הבעלות על הבית בשנה הראשונה

According to Torah law, a person who acquires a house in *Eretz Yisrael* in a city that had been surrounded by a wall since the days of Yehoshua Bin Nun has not outright acquired the house from the seller until a year has passed from the date of sale. Meaning, during that initial year, the seller was able to approach the buyer, return the sales fee, and take back the house. Only if the seller did not return the money received for the purchase over the course of the year would the house belong to the buyer forever.

בתורה נאמר כי מי שקונה בית בארץ ישראל בעיר שמקפת בחומה מימות יהושע בן-נון, הבית אינו ש"ך לקונה לגמרי עד שתחלף שנה מיום המכירה. כלומר: בתוך השנה הזו יכול המוכר לבוא אל הקונה ולהחזיר לו את דמי המכירה ולקחת את הבית בחזרה. רק אם במהלך השנה המוכר לא החזיר את הכסף, הבית נהיה ש"ך לקונה לעולם.

On this *daf*, we learn that some home buyers would hide themselves on the last day of the year because they did not want the seller to find them, return their money, and take back their house. **Hillel the Elder saw such an incident and instituted an ordinance whereby the seller can deposit the money into a special chamber designated for the purpose, and as a result, the house would legally revert to the seller's ownership, even though the seller did not place the money in the hands of the buyer.**

בדף זה לומדים כי לפעמים אדם שקנה בית היה מתחבא ביום האחרון של השנה במקום שאי אפשר למצוא אותו, כי הוא לא רצה שהמוכר ימצא אותו ויחזיר לו את הכסף ויקח לו את הבית. ראה זאת הלל הזקן ותקן, שהמוכר יכול להשליך את הכסף לתוך לשכה מיחידת שהוכנה לצורך הדבר, ובכך הבית חוזר להיות שלו אפילו שהוא לא נתן את הכסף לידיו של הקונה.

D'VAR TORAH: PARASHAT VAETCHANAN

דבר תורה: פרשת ואֶתְחַנֵּן

Our sages explain that Moshe Rabbeinu recited 516 prayers, equivalent to the numerical value of the word "*Va'etchanan*" (and I will implore, entreat), to change the decree that prevented him from entering *Eretz Yisrael*. This is most amazing since it is the way of the world to despair after facing several unsuccessful attempts. Yet Moshe tried time after time and did not despair until God himself asked Moshe to stop praying. In *Masechet Berachot*, the *Gemara* also addresses the case in which a person notices that their prayers have gone unanswered. The *Gemara* advises that person to continue to pray and not give up or despair, as it is written (Tehillim 27:14) — "Have hope in God; be strong and of good courage!" And even if one's prayer is still unanswered, once again — "Hope in God." A person's ability to arise and pick themselves up after a failure or an unsuccessful attempt is an important ability and character trait we learn from the greatest prophet of Israel — Moshe Rabbeinu.

חכמינו מסבירים, כי משה רבנו התפלל 516 תפילות, כמנין המלה "ואֶתְחַנֵּן", בכדי לשנות את הגזרה שמנעה ממנו להכנס לארץ ישראל. דבר זה מפליא ביותר, שכן דרך העולם היא להתיאש לאחר מספר נסיונות שלא צלחו, והנה משה נסה פעם אחר פעם ולא התיאש, עד שהקב"ה בכבודו ובעצמו בקש ממנו לחדל מתפלתו. הגמרא במסכת ברכות גם היא מדברת על כך שאם ראה אדם שהוא התפלל ולא נענה- עליו לשוב ולהתפלל ולא לוותר או להתיאש, כמו שכתוב- "קוה אל ה' חזק..." וגם אם לא התקבלה התפילה, שוב פעם- "קוה אל ה'". היכלת של האדם לקום ולאסוף את עצמו אחר כשלוו או נסיון שלא צלח, היא יכלת חשובה ומיחידת אותה אנו לומדים מגדול נביאי ישראל- משה רבנו.